

Αφυπηρέτησαντες καθηγητές του 2016

@up

Περιοδική Έκδοση του
Πανεπιστημίου Πατρών

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
ΠΑΤΡΩΝ
UNIVERSITY OF PATRAS

2η περίοδος - τεύχος#31 - Φεβρουάριος 2017

Τιμή στην αριστεία και στην προσφορά

Ηεορτή των Τριών Ιεραρχών έχει καθιερωθεί τα τελευταία χρόνια να αφιερώνεται στους φοιτητές που άριστευσαν και στους καθηγητές που αποχώρησαν την προηγούμενη χρονιά. Μια βραδιά συνάντησης των νέων που ξεκινάνε και των παλιών που ολοκληρώνουν. Οι μεν βραβεύονται για την αριστεία τους στις σπουδές τους, οι δε για τα χρόνια προσφοράς προς τους φοιτητές και το ίδρυμα. Τη Δευτέρα 30 Ιανουαρίου 2017, στην κατάμεστη αίθουσα *Οδυσσεάς Ελύτης*, τιμήθηκαν αυτές οι δύο ομάδες σε μια βραδιά γεμάτη συγκίνηση. Πρώτα δόθηκαν τα «Φοιτητικά Βραβεία Αριστείας», που συνοδεύονταν από χρηματικά έπαθλα και δόθηκαν σε αριστεύσαντες αποφοίτους του Πανεπιστημίου το ακαδημαϊκό έτος 2015-16. Ο Θεόδωρος Παπανικολάου από το Τμήμα Φυσικής ήταν αυτός που πήρε τον πιο υψηλό βαθμό πτυχίου το 2016, 9,96.

Οι αριστεύσαντες που βραβεύτηκαν είναι:

Τμ. Φιλολογίας: Νικόλαος Αρμάς, Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης: Βασιλική Αστερή, Τμ. Γεωλογίας: Κωνσταντίνος-Μάριος Βαζιουράκης, Τμ. Μαθηματικών: Μαρία-Χριστίνα Βαν Ντερ Βέιλε, Τμήμα Οικονομικών Επιστημών: Χρήστος-Παναγιώτης Ιωάννου, Τμήμα Διοίκησης Επιχειρήσεων: Λεντιάν Κόλα, Τμήμα Φαρμακευτικής: Μιχαήλ Λυκουράς, Τμ. ΗΜΤΥ: Θεόδωρος Μάμαλης, ΤΜΗΥ&Υ : Παρασκευή Μίχα, Τμ. Δ.Ε.Α.Π.Τ.: Ευαγγελία Μπολέτη, Τμ. Μηχανολόγων & Αεροναυπηγών Μηχανικών: Παναγιώτης Μπουπουρής, Τμ. Χημικών Μηχανικών: Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου-Φλάμπουρας, Τμ. Φυσικής: Θεόδωρος Παπανικολάου, ΤΕΕΑΠΗ: Ειρήνη-Λήδα Ρεμουντάκη, Τμ. Φιλοσοφίας: Χρήστος Ρίτσος, Τμ. Χημείας: Μαρία Συρυνιώτη, Τμ. Επιστήμης των Υλικών: Χρήστος Ταπεινός, Τμ. Ιατρικής: Αθανασία Τραγομάλου, Τμ. Πολιτικών Μηχανικών: Ιωάννης-Ιάσωνας Φραδέλος.

Οι καθηγητές που αφυπηρέτησαν το 2016 ήταν επίσης εκεί και πήραν από τα χέρια της Πρυτάνεως τιμητικές πλακέτες και διπλώματα, αναγνώριση της προσφοράς τους στην εκπαίδευση και την ανάπτυξη του Πανεπιστημίου μας. Ανάμεσά τους ξεχώρισαν κάποιες σημαντικές προσωπικότητες του Πανεπιστημίου Πατρών, όπως ο Γιώργος Χρυσολούρης, ο Μιχάλης Φαρδής, ο Παναγιώτης Παπαθανασόπουλος, ο Γρηγόρης Ιατρού, ο Κλεομένης Μπάρος, ο Τάσος Μπούνης, ο Μάρτιν Κρεεμπ και άλλοι. Συγκινητική η αναφορά στην εκλειπούσα εν τω μεταξύ Αγγελική Κοντολάτου, καθηγήτρια Μαθηματικών.

Βράβευση αριστούχου φοιτητή

Συνέχεια στη σελίδα 2

Συνέχεια από τη σελίδα

Τιμή στην αριστεία και στην προσφορά

Οι καθηγητές που αποχώρησαν το 2016 και τιμήθηκαν στην εκδήλωση είναι 44, οι εξής:

Ιατρικής (6): Φεβρωνία Αγγελάτου, Γεώργιος Κώστούπουλος, Χρυσούλα Λαμπροπούλου-Καρατζά, Γεώργιος Νικηφορίδης, Μιχαήλ Σταυρόπουλος, Αγαθοκλής Ψυρογιάννης, Φαρμακευτικής (1): Χαράλαμπος Καμούσης, Φυσικής (4): Αναστασία Ράπτη, Αναστάσιος Γεώργας, Γεώργιος Μπροδήμας, Βασίλειος Γιαννέτας, Βιολογίας (4): Παναγιώτης Γιομπρές, Γεώργιος Δημητριάδης, Γρηγόριος Ιατρού, Νικόλαος Ματσώκης, Χημείας (3): Γεώργιος Καραϊσκάκης, Νικόλαος Κλούρας, Κλεομένης Μπάρλος, Μαθηματικών (5): Αγγελική Κοντολάτου, Μαρία Λευτάκη, Αναστάσιος Μπούντης, Ευτύχιος Παπαδοπετράκης, Νικόλαος Σάμαρης, Πολιτικών Μηχ. (2): Ευάγγελος Ματσούκης, Μιχαήλ Φαρδής], Ηλεκτρολόγων (2): Βασιλική Περράκη, Κωνσταντίνος Σώρρας, Μηχανολόγων (4): Σταύρος

Γούτσος, Δημήτριος Σκαρλάτος, Παύλος Χατζηκωνσταντίνου, Γεώργιος Χρυσολούρης, Θεατρικών Σπουδών (3): Αθηνά Κορώνη, Μάρτιν Κρέεμπ, Θεόδωρος Στεφανόπουλος.

Να σημειωθεί επίσης ότι στην εκδήλωση κεντρικός ομιλητής ήταν ο καθηγητής του Τμήματος Φιλοσοφίας κ. Χρήστος Τερέζης, ο οποίος έδωσε ομιλία με τίτλο: 'Πανεπιστήμιο και προκλήσεις του 21^{ου} αιώνα'. Ενώ απονεμήθηκαν τιμητικές διακρίσεις, σε εθελόντριες αποφοίτους του Τμήματος Ιατρικής, καθώς και σε φορείς, σε πανελλαδικό επίπεδο, που έχουν συνεισφέρει στο έργο που προσφέρει το Κέντρο Ενημέρωσης και Προσέλευσης Εθελοντών Δοτών Μυελού των Οστών του Πανεπιστημίου Πατρών (ΚΕΔΜΟΠ) και έχουν συμβάλει στην προώθηση του μηνύματος της εθελοντικής δωρεάς μυελού των οστών και της ευαισθητοποίησης του πληθυσμού.

Patras IQ 2017

Πρόσκληση στην 4η Έκθεση Μεταφοράς Τεχνογνωσίας

Για τέταρτη συνεχή χρονιά διοργανώνεται η έκθεση Patras Innovation Quest 2017 (Patras IQ 2017) από τις **07 έως 09 Απριλίου 2017**, στο Παμπελοποννησιακό Στάδιο της Πάτρας.

Η έκθεση Patras IQ, η οποία αποτελεί συνδιοργάνωση των Υπουργείων Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων και Οικονομίας και Ανάπτυξης, του Πανεπιστημίου Πατρών, του Επιμελητηρίου Αχαΐας, της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και του Τεχνολογικού Εκπαιδευτικού Ιδρύματος Δυτικής Ελλάδας, στοχεύει στην ανάπτυξη και ενίσχυση της συνεργασίας της ερευνητικής κοινότητας με τον παραγωγικό τομέα.

Τι περιλαμβάνει;

- ◆ Προϊόντα καινοτόμων ιδεών που έχουν αναπτυχθεί σε Πανεπιστήμια, Τεχνολογικά Ιδρύματα και Ερευνητικά Ινστιτούτα.
- ◆ Καινοτόμες Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις με προϊόντα που προέκυψαν από την συνεργασία Α.Ε.Ι. και ερευνητικών φορέων.
- ◆ Πρόγραμμα εκδηλώσεων σε θέματα καινοτομίας και επιχειρηματικότητας.

Πού στοχεύει;

- ◆ Η Πρωτοβουλία αυτή συντελεί στη δημιουργία κρίσιμου ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος, τόσο στην ερευνητική κοινότητα όσο και στον παραγωγικό τομέα, μέσα από την αέναη προσπάθεια επίλυσης προβλημάτων και εφαρμογής καινοτόμων ιδεών.

- ◆ Φιλοδοξεί να αποτελέσει εργαλείο για τους ερευνητές που επιθυμούν να παρουσιάσουν την εφαρμοσμένη έρευνά τους στον παραγωγικό τομέα.

- ◆ Σκοπός των δράσεων αυτών είναι η εξοικείωση τόσο των ερευνητών όσο και του παραγωγικού τομέα με τη διαχείριση της γνώσης, την ανάπτυξη καινοτομίας, με μηχανισμούς και προϋποθέσεις οικοδόμησης δικτύων και καινοτομικών συνεργατικών σχηματισμών και εναλλακτικούς τρόπους χρηματοδότησης της καινοτομίας.

Συμμετέχοντες στην 4η Έκθεση Μεταφοράς Τεχνογνωσίας – Patras IQ θα είναι ερευνητικά κέντρα, σύνδεσμοι, εκπρόσωποι των τομέων παραγωγής, επιχειρήσεις και γενικά ερευνητικές και επιχειρηματικές πρωτοβουλίες από το σύνολο της επικράτειας, που συμβάλλουν στον κοινό σκοπό της διασύνδεσης της έρευνας με την παραγωγή και της ανάπτυξης της περιφερειακής και εθνικής οικονομίας μέσω ενός νέου αναπτυξιακού μοντέλου.

Στο πλαίσιο αυτό προτρέπουμε τους ερευνητές να συμμετάσχουν στην έκθεση ως εκθέτες.

Οι δηλώσεις συμμετοχής υποβάλλονται μέσω του παρακάτω υπερσυνδέσμου, έως την Τρίτη **28/02/2017**.

[Φόρμα εκδήλωσης ενδιαφέροντος PatrasIQ 2017](http://www.upatras.gr/el/node/6593)

Για περισσότερες πληροφορίες: <http://www.upatras.gr/el/node/6593>

Συζητώντας με τον καπετάνιο του «Πλαστικού Ωκεανού»

Στο τέλος του Ιουλίου επισκέφθηκα στο σπίτι του, στη μαρίνα του Long Beach στην Καλιφόρνια, τον καπετάνιο Charles Moore. Μου έδωσε ένα ανάπτυπο από την καινούργια έκδοση του βιβλίου του για τη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Πατρών, με την αφιέρωση 'Παρακαλώ βοηθήστε να κρατήσουμε τα πλαστικά μακριά από τον πολύτιμο ωκεανό'. Εγώ του έδωσα μία επαναχρησιμοποιούμενη πάνινη τσάντα με τον λογότυπο που προγράμματος LIFE DEBAG που συντονίζει το Εργαστήριο Θαλάσσιας Γεωλογίας και Φυσικής Ωκεανογραφίας του Πανεπιστημίου Πατρών. Του εξήγησα τους στόχους του προγράμματος, που είναι να μειωθεί η χρήση της λεπτής πλαστικής σακούλας στο νησί της Σύρου. Ενθουσιάστηκε με την ιδέα: 'Είναι ένα πρώτο αλλά πολύ σημαντικό βήμα. Να απορρίψουμε από την καθημερινότητά μας τα πλαστικά μιας χρήσης'.

Το ερευνητικό ωκεανογραφικό σκάφος Alguita είναι δεμένο έξω από το σπίτι του. Το 1997, ο καπετάνιος Charles Moore είχε ξεμείνει στον Ειρηνικό Ωκεανό. Εκεί λοιπόν στη μέση του πουθενά, εκεί που κανείς περιμένει να είναι το περιβάλλον στην πιο παρθενική του κατάσταση, παρατήρησε ότι σε τακτά χρονικά διαστήματα περνούσαν από μπροστά του μέσα στη θάλασσα κομματάκια πλαστικού. Αυτό συνέβαινε κάθε μέρα. 'Ήταν μία πλαστική σούπα', είναι η αγαπημένη του έκφραση. Εξαιτίας του πλέον ξέρουμε ότι υπάρχουν τεράστιες περιοχές στους ωκεανούς που είναι γεμάτες με μικροπλαστικά, δηλαδή μικρά κομμάτια πλαστικών που προέρχονται από μεγαλύτερα πλαστικά αντικείμενα. Στο βιβλίο του, Plastic Ocean, περιγράφει πως κατάφερε να πείσει για το εύρημά του.

Και οι δυο μοιραζόμαστε την ίδια διαίσθηση και πεποίθηση ότι, «ακόμα και αν είναι τα πλαστικά αδρανή υλικά δεν τα θέλουμε στη θάλασσα που κολυμπάμε ή μέσα στην τροφή που τρώμε, και μάλιστα εν αγνοία μας». Ωστόσο υπάρχουν πλέον αποδείξεις ότι τα πλαστικά που βρίσκονται στη θάλασσα κάνουν κακό σε οργανισμούς, π.χ. τραυματίζοντάς τους ή συσσωρευόμενα μέσα στο στομάχι τους. Φαίνεται ότι τα μικροπλαστικά μεταφέρουν ρύπους που έχουν ροφήσει κατά τη διάρκεια της ζωής τους σε ρυπασμένες περιοχές, αλλά και διάφορα χημικά πρόσθετα που έχουν ενσωματωθεί στο πλαστικό κατά τη διάρκεια της κατασκευής του. Επίσης φαίνεται ότι τα πλαστικά αλλοιώνονται από την ακτινοβολία του ήλιου και δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά τι παθαίνουν οι χημικές ενώσεις που βρίσκονται μέσα σε αυτά και που θα ελευθερωθούν με την πάροδο του χρόνου στο θαλασσινό νερό.

Στο τέλος ένα παράπονο! 'Εγώ κι εσύ ήμασταν από τους πρώτους που ασχοληθήκαμε σοβαρά με το πρόβλημα. Τώρα πια ευτυχώς πολλοί δουλεύουν πάνω στο αντικείμενο. Ωστόσο η αντιμετώπιση του προβλήματος είναι αργή και κινείται σε πολλές κατευθύνσεις. Δεν υπάρχει σύμπνοια και δεν υπάρχει δέσμευση από τους κατάλληλους ανθρώπους για σωστό έλεγχο της πηγής του προβλή-

Η Χρυσή Κ. Καραπαναγιώτη με τον καπετάνιο Charles Moore, τον πρώτο που ανακάλυψε και αποκάλυψε την κηλίδα με τα μικροπλαστικά στο Βόρειο Ειρηνικό Ωκεανό. Κρατάω το βιβλίο του και εκείνος κρατάει την επαναχρησιμοποιούμενη τσάντα με το λογότυπο του προγράμματος LIFE DEBAG που στοχεύει στη μείωση της λεπτής πλαστικής σακούλας στη Σύρο.

ματος. Αυτό που κάνετε στο Πανεπιστήμιο Πατρών με τις πλαστικές σακούλες είναι σημαντικό. Εγώ και συ θα πρέπει να συνεχίσουμε αυτό που μπορούμε να κάνουμε σωστά και με τις δικές μας δυνάμεις από αγάπη για τη θάλασσα'. 'Ένα αμοιβαίο 'Σε ευχαριστώ για όλα' ακούστηκε και από τις δύο πλευρές και αποχαιρετιστήκαμε για μία ακόμα φορά.

Το βιβλίο Plastic ocean: how a sea captain's chance discovery launched a determined quest to save oceans βρίσκεται στη Βιβλιοθήκη και Κέντρο Πληροφόρησης του Πανεπιστημίου Πατρών και είναι διαθέσιμο για δανεισμό.

[Χρυσή Κ. Καραπαναγιώτη, Επίκ. Καθηγήτρια Χημείας Περιβάλλοντος στο Τμήμα Χημείας του Πανεπιστημίου Πατρών. Ασχολείται και η ίδια από το 2003 με τη ρύπανση της θάλασσας από τα μικροπλαστικά]

Μια άλλη άποψη για τη λογοτύπηση

Στο τεύχος του Ιανουαρίου 2017 του @Up, στη στήλη **Μικρές ειδήσεις** γίνεται αναφορά στην «καθιέρωση της «σφραγίδας» σαν βασικού λογότυπου του Ιδρύματος». Ίσως είναι χρήσιμο να γίνουν κάποιες διευκρινίσεις με αφορμή το κείμενο αυτό. Συγκεκριμένα, το «προηγούμενο» λογότυπο δεν είχε προταθεί, αλλά είχε εγκριθεί από τη Σύγκλητο του Ιδρύματος το 2012. Μπορεί η αισθητική του να είχε σχολιασθεί αρνητικά από κάποιους, αλλά είχε εξίσου σχολιασθεί θετικά από άλλους, άρα η αισθητική δεν είναι ένα αντικειμενικό κριτήριο. Η «αισθητική» που αφορά την απεικόνιση του Αγίου παραμένει και στη σφραγίδα. Το λογότυπο δεν είχε 3 διαφορετικές εκδόσεις αλλά την ίδια μορφή με οριζόντια ή κάθετη διάταξη του λεκτικού μέρους, ανάλογα με τον σχεδιασμό του εντύπου. Τέλος, αναφέρεται ότι «σίγουρα η αλλαγή είναι ένα πολύ θετικό βήμα στην κατεύθυνση μιας πιο ισχυρής ταυτότητας του "brand" Upratras». Να σημειωθεί ότι στο πλαίσιο της λογοτύπησης του 2012 ολοκληρώθηκε η εταιρική ταυτότητα του Πανεπιστημίου, η οποία, πέρα από τον σχεδιασμό του λογότυπου, περιλαμβάνει επίσης οδηγίες χρήσης, επιλογή χρωμάτων, σχεδιασμό εντύπων, σχεδιασμό προϊόντων για εμπορική χρήση και οπωσδήποτε ένα εγχειρίδιο χρήσης (manual) που ορίζει τα παραπάνω και την εφαρμογή τους, έτσι ώστε η εικόνα του Πανεπιστημίου να είναι ομοιογενής εντός και εκτός του Ιδρύματος.

Στο πλαίσιο αυτό και σύμφωνα με την τότε απόφαση της Συγκλήτου και τις οδηγίες του εγχειριδίου χρήσης, η σφραγίδα, ως τέτοια και όχι ως λογότυπο, είχε περιορισμένη χρήση (σε πτυχία, επίσημες συμφωνίες και τα σχετικά, όπου δηλαδή επιβάλλε-

Το νέο λογότυπο του Πανεπιστημίου μας

Το παλαιότερο λογότυπο

ται η χρήση της σφραγίδας). Αντίθετα το λογότυπο, διατηρώντας το έμβλημα του Πανεπιστημίου (Άγιος Ανδρέας) είχε ως στόχο με το λεκτικό μέρος να προβάλλει το όνομα του Πανεπιστημίου, όπως συνηθίζεται στις σύγχρονες εφαρμογές λογότυπων σε πολλά Ευρωπαϊκά Πανεπιστήμια. Η ολοκλήρωση της εταιρικής ταυτότητας του Πανεπιστημίου από την προηγούμενη

Πρυτανική Αρχή περιελάμβανε επίσης και την κατοχύρωση του σήματος για την χρήση του σε εμπορικά προϊόντα και την αξιοποίησή τους προς όφελος του Πανεπιστημίου. Περιελάμβανε επίσης και την κατοχύρωση του σήματος UP με τη συνοδεία του λεκτικού για καθαρά εμπορική χρήση. Μέχρι σήμερα η αξιοποίηση των σημάτων δεν έχει προχωρήσει.

Όσον αφορά την καθιέρωση της σφραγίδας ως το λογότυπο του Πανεπιστημίου, ίσως αξίζει να σημειωθεί το εξής. Η νυν Πρυτανική Αρχή ξεκίνησε τη σταδιακή χρήση της σφραγίδας σε έντυπα και προσκλήσεις, παρά τις οδηγίες του εγχειριδίου χρήσης. Η επίσημη οδηγία καθιέρωσης και αντικατάστασης του λογότυπου διατυπώθηκε από την Πρύτανη σε μια επιστολή-οδηγία που στάλθηκε πρόσφατα στις διοικητικές μονάδες του Ιδρύματος. Η επιστολή αυτή δεν αναφέρεται σε κάποια απόφαση συλλογικού οργάνου, και πιο συγκεκριμένα της Συγκλήτου, για αυτή την αλλαγή. Αναρωπιέται κανείς λοιπόν αν πρόκειται για μια προσωπική επιλογή ή αν υπονοείται κάποια απόφαση ενός συλλογικού οργάνου. Το πιο βασικό όμως είναι ότι αυτή η αλλαγή έρχεται σε μια στιγμή που το νέο λογότυπο είχε γίνει πλέον συνείδηση στην πανεπιστημιακή κοινότητα και είχε περάσει σε όλες τις εφαρμογές. Σε κάθε περίπτωση, αν αυτή είναι η απόφαση της Διοίκησης, θα πρέπει να γραφτεί εκ νέου το εγχειρίδιο χρήσης και να γίνει επανασχεδιασμός των εντύπων και του σχετικού υλικού. Διαφορετικά δεν μπορούμε να μιλάμε για δημιουργία «ισχυρής» εταιρικής ταυτότητας.

[Άννα Ρούσσου, Τμ. Φιλολογίας]

Επιτροπή Έκδοσης του @Up: Ν. Αβούρης, Ι. Βαν-Ντερ-Βέιλε, Δ. Καρδαμάκης, Α. Κωστίου, Θ. Μονιούδη-Γαβαλά.

Στο τεύχος #31 έχουν συμβάλει: Νικόλαος Αβούρης, Τμ. ΗΜΤΥ, Ορέστης Αμπελικιώτης, Τμ. Μηχανικών Υπολογιστών και Πληροφορικής, Αντιγόνη Αννίνου, Τμ. ΗΜΤΥ, Όλγα-Μαρία Καραγιάννη, μετ. φοιτήτρια Τμ. Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών Μηχανικών, Χρυσή Κ. Καραπαναγιώτη, Τμ. Χημείας, Χριστίνα Κυριακοπούλου, φοιτήτρια Τμ. Χημείας και παραγωγός UPfm, Κατερίνα Κωστίου, Τμ. Φιλολογίας, Πολυχρόνης Μπακόμητρος, Τμ. ΗΜΤΥ, Βασίλης Μπουρολιάς, φοιτητής Τμ. Χημικών Μηχανικών, Κατερίνα Οικονομοπούλου, Τμ. Φιλολογίας, Άννα Ρούσσου, Τμ. Φιλολογίας, Δέσποινα Σκέντζου, ΕΛΚΕ Πανεπιστημίου Πατρών, Χρήστος Τερέζης, Τμ. Φιλοσοφίας, Γιώργος-Δημήτρης Χαριτάτος, μετ. φοιτητής Τμ. Φιλολογίας, Δημήτρης Χείλαρης, μετ. φοιτητής Τμ. Φιλολογίας.

Αρχι συνταξία: Κατερίνα Οικονομοπούλου, Τμ. Φιλολογίας.

Γραφιστική & καλλιτεχνική επιμέλεια: Δήμητρα Ρίζου, Δέσποινα Σκέντζου, ΕΛΚΕ Πανεπιστημίου Πατρών.

Φιλολογική επιμέλεια: Σταματία Ανδρωνά, Νίκος Φραγκόπουλος, Γιώργος-Δημήτρης Χαριτάτος, Δημήτρης Χείλαρης, Τμ. Φιλολογίας.

Γραμματειακή Υποστήριξη: Φιλιώ Βογιαντζή

Επιμέλεια Ηλεκτρονικής Έκδοσης: Σταματία Ανδρωνά, Θεώνη Παπαλεξοπούλου, Σοφία Παπαναστασίου, Αδαμαντία Χαλκοματά, Νίκος Φραγκόπουλος, Γιώργος-Δημήτρης Χαριτάτος, Δημήτρης Χείλαρης, Δήμητρα Αλεξανδράκου (για την δημοσίευση των άρθρων στο facebook).

Εκτύπωση: Τμήμα Εκτυπώσεων - Τυπογραφείου Πανεπιστημίου Πατρών.

Το Μηχανουργείο Υποστήριξης Ερευνητικών Δραστηριοτήτων

Σύγχρονη φρέζα

Πότε ιδρύθηκε το Μηχανουργείο και ποια είναι η λειτουργία του;

Το Μηχανουργείο Υποστήριξης Ερευνητικών Δραστηριοτήτων του Πανεπιστημίου Πατρών (ΜΥΕΔ) ιδρύθηκε το 1991, με σκοπό την υποστήριξη της ερευνητικής κοινότητας σε μηχανουργικές κατασκευές. Στεγάστηκε στον υπόγειο χώρο του τμήματος Φυσικής και ξεκίνησε τη λειτουργία του με δύο συμβατικές εργαλειομηχανές (έναν τόρνο και μία φρέζα) και στοιχειώδη μέσα συγκολλησεως μετάλλων (οξυγονοκόλληση και ηλεκτροσυγκόλληση). Το πρώτο προσωπικό απασχολήθηκε με σύμβαση έργου από την Επιτροπή Ερευνών. Τα έσοδά του προέρχονταν κατά ένα μέρος από τις Τακτικές Πιστώσεις του Ιδρύματος και κατά το υπόλοιπο από χρέωση με ένα χαμηλό κόστος με βάση τις απαιτούμενες εργατοώρες και το κόστος των υλικών.

Σύντομα το μηχανουργείο, με την υποστήριξη όλης της Πανεπιστημιακής κοινότητας και των εκάστοτε Πρυτανικών Αρχών, αναπτύχθηκε σημαντικά και απέκτησε σύγχρονα μέσα και εξοπλισμό, έτσι που σήμερα μπορεί να ανταποκριθεί σε εξειδικευμένες ανάγκες μηχανουργικών κατασκευών.

Ποια άτομα απασχολούνται στο Μηχανουργείο;

Σήμερα στο μηχανουργείο υπάρχει ένας Μηχανολόγος Μηχανικός, απόφοιτος του ΤΕΙ που ασχολείται επί μία δεκαετία περίπου και είναι υπεύθυνος για τον προγραμματισμό και τη λειτουργία των εργαλειομηχανών CNC. Επίσης στο σχεδιαστικό μέρος, τον προγραμματισμό και τη γραμματειακή υποστήριξη την έχει αναλάβει απόφοιτος του τμήματος εφαρμοσμένης πληροφορικής. Κατά καιρούς στο μηχανουργείο προσφέρουν έργο και τελειόφοιτοι φοιτητές τμημάτων Μηχανολογίας των ΤΕΙ, εκτελώντας παράλληλα και τις διπλωματικές τους εργασίες.

Η λειτουργία του επιβλέπεται από τριμελή επιτροπή μελών ΔΕΠ, αποτελούμενη από εμένα ως πρόεδρο, το Διονύση Δραΐνα, καθηγητή Ιατρικής και τον Ιωάννη Καούρη, αναπληρωτή καθηγητή του τμήματος Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών.

Ποιοι είναι οι χρήστες του;

Το ΜΥΕΔ χρησιμοποιείται για κατασκευές, συντήρηση και επισκευές ερευνητικού εξοπλισμού από ερευνητές του Πανεπιστημίου μας. Είναι σημαντικό να αναφερθεί ότι οι χρήστες, αφού περιγράψουν την ερευνητική συσκευή που χρειάζονται, παίρνουν και σχετικές

Το @UP φιλοξενήθηκε στο Μηχανουργείο Υποστήριξης Ερευνητικών Δραστηριοτήτων του Πανεπιστημίου Πατρών από τον πρόεδρο του και καθηγητή του τμήματος Φυσικής, Αλέξανδρο Βραδή, ο οποίος μας ξενάγησε στο χώρο με τον εξοπλισμό του (ο οποίος το καθιστά ένα από τα πληρέστερα μηχανουργεία στην ευρύτερη περιοχή), και μας μίλησε για τη λειτουργία του.

συμβουλές από το έμπειρο προσωπικό του ΜΥΕΔ για τα υλικά που πρέπει να χρησιμοποιήσουν καθώς και για ενδεχόμενες τροποποιήσεις/βελτιώσεις στο σχεδιασμό, ούτως ώστε η κατασκευή να ανταποκρίνεται καλύτερα στις ανάγκες τους.

Το μηχανουργείο σήμερα εξυπηρετεί ένα μεγάλο αριθμό ερευνητών του Πανεπιστημίου μας από διάφορα Τμήματα όπως το Τμήμα των Μηχανολόγων και Αεροναυπηγών, των Ηλεκτρολόγων Μηχανικών, των Χημικών Μηχανικών, το Φυσικό, Χημικό, Γεωλογικό και άλλα. Λόγω της εξειδίκευσης που έχει αποκτήσει, η δραστηριότητά του έχει επεκταθεί και σε άλλα ερευνητικά ιδρύματα εκτός του Πανεπιστημίου μας, αλλά ακόμα και στο εξωτερικό. Ενδεικτικά αναφέρω το ΕΚΕΦΕ Δημόκριτος, το ΙΤΕ/ΙΕΧΜΗ, την Advent Technologies, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας και άλλα.

Ποια είναι τα οφέλη για το Πανεπιστήμιο από τη λειτουργία του Μηχανουργείου;

Το Μηχανουργείο συμβάλλει στην εξοικονόμηση χρημάτων, δεδομένου ότι χρεώνει 25-30€/εργατώρα έναντι 60-100€ των ιδιωτικών μηχανουργείων της Πάτρας ή της Αθήνας, ενώ έχει εξασφαλίσει καλές τιμές στα χρησιμοποιούμενα υλικά, λόγω της μακρόχρονης και αξιόπιστης συνεργασίας του με προμηθευτές. Επίσης λόγω του ότι λειτουργεί εντός της Πανεπιστημιούπολης παρέχει εξαιρετική ευκολία πρόσβασης στους ενδιαφερόμενους χρήστες, καθώς και ευελιξία στο σχεδιασμό, την παρακολούθηση και την ενδεχόμενη τροποποίηση των κατασκευών και εν γένει στενή συνεργασία με το προσωπικό σε όλες τις φάσεις υλοποίησης μιας κατασκευής.

Σύγχρονος τόρνος

Τέλος, να τονίσουμε ότι οι βασικές αρχές του Μηχανουργείου απέναντι στους χρήστες παραμένουν πάντα η ποιότητα και η αξιοπιστία στις κατασκευές, η ταχύτητα στην εξυπηρέτηση και οι χαμηλότερες τιμές.

[Αντιγόνη Αννίνου]

Αθλητικά νέα Συνέντευξη από έναν φοιτητή

Αρχικά πες μας πόσα χρόνια χρησιμοποιείς το γυμναστήριο του Π.Π. και ποια είναι η άποψη σου γι' αυτό. Επίσης ποια νομίζεις ότι είναι μερικά θετικά στοιχεία του γυμναστηρίου;

Χρησιμοποιώ το γυμναστήριο από την πρώτη χρονιά που πέρασα στο Πανεπιστήμιο, δηλαδή τα τελευταία πέντε περίπου χρόνια.

Καταρχάς θεωρώ ότι προσφέρει μια πολύ καλή διεξοδό για τα μέλη της πανεπιστημιακής κοινότητας (φοιτητές, καθηγητές και εργαζόμενους) για να αθληθούν

και να ξεφύγουν από την δύσκολη καθημερινότητα. Άλλο ένα πλεονέκτημα είναι ότι δίνει την δυνατότητα σε όλους τους φοιτητές να χρησιμοποιούν την αίθουσα με τα βάρη αλλά και τους διαδρόμους και να μην πληρώνουν συνδρομή σε ιδιωτικά γυμναστήρια της πόλης. Ειδικότερα, για τα παιδιά που δεν έχουν την οικονομική ευχέρεια και μπορεί να στερούνταν εντελώς την ευκαιρία να αθληθούν αποτελεί μεγάλη βοήθεια. Πέρα όμως από το γυμναστήριο, οι φοιτητές έχουν την τύχη να μπορούν να αθληθούν σε ένα χώρο με πολλά γήπεδα και να δοκιμάσουν αθλήματα όπως το μπάσκετ ή το τένις.

Τέλος, πιστεύω ότι ορισμένες εγκαταστάσεις του πανεπιστημιακού γυμναστηρίου, όπως το γήπεδο μπάσκετ με το παρκέ και το γήπεδο του ποδοσφαίρου με τον φυσικό χλοοτάπητα, είναι πραγματικά πολύ καλού επιπέδου για τα δεδομένα του Πανεπιστημίου και της πόλης.

Έχεις ακούσει κάποιους συμφοιτητές σου να έχουν παράπονα για το γυμναστήριο; Εσύ τι έχεις να προσθέσεις;

Όλα τα παράπονα που έχω ακούσει κατά καιρούς έχουν ένα κοινό παρανομαστή. Αυτός είναι η διαθεσιμότητα των αθλητικών εγκαταστάσεων, ιδιαίτερα τις απογευματινές ώρες που δεν γίνονται συνήθως μαθήματα και όλοι έχουμε ελεύθερο χρόνο για να αθληθούμε.

Πιο συγκεκριμένα, το γήπεδο του μπάσκετ που νοικιάζεται επί πληρωμή σε ομάδες της Πάτρας, παρά το γεγονός ότι φέρνει κάποια

Το γήπεδο ποδοσφαίρου, με θέα τη γέφυρα του Ρίου

Στα τελευταία αθλητικά άρθρα παρουσιάσαμε τις δραστηριότητες του Πανεπιστημιακού Γυμναστηρίου αλλά και τον απολογισμό της χρονιάς που μας πέρασε. Εκεί αναφέραμε κάποια προβλήματα του γυμναστηρίου, για τα οποία μερικοί φοιτητές και καθηγητές έχουν παράπονα. Στο παρόν άρθρο λοιπόν θα παρουσιάσουμε μία μικρή συνέντευξη από έναν φοιτητή (5ο έτος, Τμ. Χημικών Μηχανικών) και χρήστη του γυμναστηρίου, ο οποίος θα μας δώσει την δική του οπτική γωνία για το θέμα, αλλά και τις εμπειρίες του από το χώρο άθλησης του Πανεπιστημίου Πατρών.

έσοδα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για ανάγκες του γυμναστηρίου, δεν επιτρέπει στους φοιτητές να το χρησιμοποιήσουν τις απογευματινές ώρες, δηλαδή ουσιαστικά ξεφεύγει από τον αρχικό του σκοπό, που είναι η άθληση των φοιτητών. Επίσης, στο γήπεδο του ποδοσφαίρου δεν δίνεται η δυνατότητα σε φοιτητές να παίξουν ή να κάνουν προπόνηση, παρά μόνο αν αγωνίζονται στο φοιτητικό τουρνουά και το χρησιμοποιούν για προπόνηση και για τους αγώνες. Νομίζω αυτά τα δύο ζητήματα θα πρέπει κάποια στιγμή να συζητηθούν και να αναζητηθούν λύσεις που να τους αφήνουν όλους ικανοποιημένους, με προτεραιότητα στους φοιτητές.

Τέλος, θα ήθελα να προσθέσω ότι ο εξοπλισμός της αίθουσας με τα βάρη δεν βρίσκεται σε πολύ καλή κατάσταση και χρειάζεται επιδιόρθωση, ενώ και οι εξωτερικές μπασκετές του γηπέδου θα μπορούσαν να επισκευαστούν πριν παρουσιάσουν περαιτέρω προβλήματα.

Πού θεωρείς ότι οφείλονται τα προβλήματα αυτά;

Νομίζω όλα τα παραπάνω οφείλονται σίγουρα στο γενικότερο οικονομικό πλαίσιο που βρίσκεται η χώρα μας. Επομένως, ο μειωμένος προϋπολογισμός του Πανεπιστημίου μειώνει και τον προϋπολογισμό που είναι διαθέσιμος για το Πανεπιστημιακό γυμναστήριο, με αποτέλεσμα να παρουσιάζονται πιο έντονα τα προβλήματα που ανέφερα πριν.

Αφού μας ανέφερες τα παραπάνω, ποιες είναι οι προτάσεις σου για να γίνει μια αλλαγή προς το καλύτερο;

Μια πρώτη πρόταση θα ήταν η αύξηση του προϋπολογισμού του γυμναστηρίου, έστω και σε μικρό βαθμό. Ανέφερα πριν την οικονομική κατάσταση, και είναι λογικό ο προϋπολογισμός να μοιράζεται με μια ιεραρχία και προτεραιότητα στα διάφορα τμήματα, όμως πιστεύω ότι με λίγα παραπάνω χρήματα για βασικές δραστηριότητες του γυμναστηρίου θα μπορούσαν να διορθωθούν αρκετά από τα προβλήματα. Η άθληση είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής των φοιτητών και νομίζω ότι θα πρέπει να την ενισχύουμε με κάθε ευκαιρία.

Άλλη μία πρόταση που έχω είναι να ανανεωθεί το site που διατηρεί το γυμναστήριο στα social media, προς την κατεύθυνση της πιο άμεσης επικοινωνίας του προσωπικού με τους φοιτητές. Έτσι και οι φοιτητές θα ενημερώνονται καλύτερα και πιο γρήγορα, αλλά και οι δημόσιοι διάλογοι θα βοηθήσουν στην κατανόηση των προβλημάτων και στην άμεση λύση τους από το προσωπικό, όπου είναι δυνατό. Θα δοθεί έτσι και η δυνατότητα ανταλλαγής απόψεων και ιδεών μεταξύ των δύο πλευρών, που θα είναι αρκετά εποικοδομητική για όλους.

Τέλος, θα ήθελα να τονίσω ότι χρειάζεται σίγουρα και ο απαραίτητος σεβασμός από όλους τους χρήστες του γυμναστηρίου για τη δημόσια περιουσία του πανεπιστημίου, που είναι προνόμιο για όλους μας.

Θα ήθελες να περάσεις κάποιο δικό σου μήνυμα για να κλείσουμε την συνέντευξη;

Νομίζω ότι αυτό που είναι πιο σημαντικό να κρατήσουμε είναι ότι η άθληση συνδέεται άμεσα με την γνώση, οπότε θεωρείται αναπόσπαστο τμήμα της παιδείας και της εκπαίδευσης. Με αυτή τη σκέψη στο μυαλό, θεωρώ ότι το όνειρο όλων αγαπούν τον αθλητισμό θα πρέπει να είναι η αύξηση της προσέλευσης των φοιτητών στις αθλητικές δραστηριότητες του Πανεπιστημίου. Γεμάτο γήπεδο ίσον ζωή.

[Βασίλης Μπουρολιάς, Τμ. Χημικών Μηχανικών]

Δεύτερη Γραφή: Ο Παπαδιαμάντης στις άλλες τέχνες

Την Τετάρτη, 14 Δεκεμβρίου 2016, η ειδίκευση Βυζαντινών και Νεοελληνικών Σπουδών του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Πατρών, σε συνεργασία με το Τμήμα Γαλλικής Φιλολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, διοργάνωσε την επιστημονική ημερίδα με τίτλο: 'Δεύτερη Γραφή: Ο Παπαδιαμάντης στις άλλες τέχνες'. Κεντρικός θεματικός άξονας όλων των ανακοινώσεων ήταν η διαδικασία της δεύτερης γραφής (rewriting). Στόχος της ημερίδας ήταν να ρίξει φως στο βασικό ερώτημα 'Γιατί το έργο του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη αποτελεί πηγή έμπνευσης και άντλησης υλικού για τους σύγχρονους Έλληνες δημιουργούς;' Οι ανακοινώσεις της ημερίδας ανέδειξαν το γόνιμο διάλογο του παπαδιαμαντικού έργου με τις δεύτερες γραφές, στο θέατρο, την όπερα, τον κινηματογράφο, τη ζωγραφική, το παιδικό βιβλίο και τα κόμικς.

Η αυλαία της ημερίδας άνοιξε με την ανακοίνωση της Τιτίκας Δημητρούλια, η οποία τοποθέτησε τη διαδικασία της δεύτερης γραφής στο πλαίσιο της σύγχρονης μετα-φραστικής θεωρίας και έδωσε έμφαση στην πολιτισμική μνήμη, την αξία που έχει η σημασία της σχέσης πρωτοτύπου και δεύτερης γραφής από την εποχή του μύθου μέχρι το μεταμοντερνισμό και στην πρωτοτυπία της μεταγραφής. Εν συνεχεία, η Γεωργία Γκότση τόνισε τη συνάφεια του όρου της 'ιδεολογίας' με τη δεύτερη γραφή. Η τελευταία, ως χωροχρονικός αναδιπλασιασμός, αναδεικνύει κάθε έκφανση της πολιτισμικής ανάμνησης του Παπαδιαμάντη και συνεισφέρει στην παγίωση των λογοτεχνικών μύθων πέρα από την ανατροπή τους. Η πρώτη συνεδρία ολοκληρώθηκε με την Γεωργία Φαρίνου-Μαλαματάρη, η οποία υπογράμμισε τη σπουδαία θέση του Παπαδιαμάντη στη μεταφραστική διεκκυστική και τη συμβολή του στη δημιουργία ενός εκτεταμένου υφολογικού και ιδεολογικού rewriting.

Στο δεύτερο μέρος της ημερίδας τον λόγο πήραν καλλιτέχνες – δημιουργοί, κριτικοί του θεάτρου και της τέχνης, οι οποίοι μίλησαν ο καθένας μέσα από το δικό του καλλιτεχνικό εργαστήριο. Ο Κωνσταντίνος Κυριακός επικέντρωσε την προσοχή του στη μεταφορά διηγημάτων του Παπαδιαμάντη στη σκηνική και φιλική γλώσσα καθώς και στις αφηγηματικές μεθόδους, αλλά και στις ιδεολογικές συντεταγμένες κατά τη μεταγραφή. Προβάλλοντας το παράδειγμα της Φόνισσας του Φέρρη (1974) ανέλυσε το σημασιολογικό βάρος της Σκιάθου, το οποίο είχε αποκτήσει μια ιδιαίτερη δυναμική για τους παραγωγούς. Στη συνέχεια, ο Γιάννης Σβώλος έκανε λόγο για το πέρασμα από τη νουβέλα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη Φόνισσα στην όπερα του Γιώργου Κουμεντάκη και προσπάθησε να δείξει τη

σχέση ανάμεσα στο λιμπρέτο όπερας και το λογοτεχνικό κείμενο στη διαχρονία. Υπογράμμισε τις δυσκολίες της εκ νέου κατασκευής του υπό μελοποίηση κειμένου, μιας χρονοβόρας διαδικασίας συρρίκνωσης μέχρι το λιμπρέτο να πάρει την τελική του μορφή. Ο Ανδρέας Γεωργιάδης έκανε μια εικαστική περιδιάβαση σε έργα που σχετίζονται με τον Παπαδιαμάντη ως δημιουργό, ως άνθρωπο και ως πηγή έμπνευσης σπουδαίων καλλιτεχνών. Η δεύτερη συνεδρία έκλεισε με τις ανακοινώσεις των κυρίων Βανέλλη και Πέτρου, κάνοντας λόγο για το πέρασμα του διηγήματος του Παπαδιαμάντη Υπό την Βασιλικήν Δρυν σε κόμικς, ένα ακόμα δείγμα μεταγραφής.

Το τρίτο μέρος άνοιξε με την ανακοίνωσή της η Καίτη Χιωτέλλη, η οποία έχει ασχοληθεί με τη μεταφορά διηγημάτων του Παπαδιαμάντη σε απλούστερη γλώσσα για παιδιά. Είναι, ωστόσο, θεμιτό το εγχείρημα το παιδικό κοινό να ασχοληθεί με τον Παπαδιαμάντη; Μήπως η μετάφραση αποτελεί βεβήλωση ή εκμηδένιση; Μήπως η δεύτερη γραφή μπορεί να αποτελέσει ανασταλτικό παράγοντα στην ελκτική και ιδιαίτερη δύναμη της πρωτότυπης γραφής; Ακολουθώντας, η Κατερίνα Κωστίου εστίασε στη στενή σχέση του Σκιαθίτη με τον Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλο, υπογραμμίζοντας ότι πρόκειται για μια από τις πιο γόνιμες και ευρηματικές περιπτώσεις διακειμενικότητας. Η Άννα-Μαρίνα Κατσιγιάννη υπογράμμισε στην αρχή της ανακοίνωσής της τη σημασία της διακειμενικότητας στη γένεση των κειμένων. Η ανακοίνωσή της εστίασε στη στενή σχέση του Δημήτρη Κοσμόπουλου με τον Παπαδιαμάντη και στην επανεγγραφή – μετάπλαση του έργου του τελευταίου σε δύο ποιητικές συνθέσεις του πρώτου, το Κρούσμα (2011) και το Κρυπτόλεξο (2013).

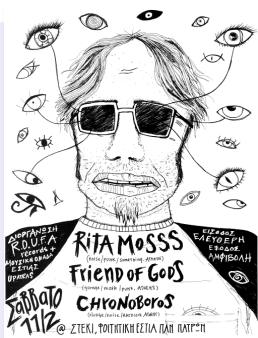
Τελικώς, ο κανόνας 'Παπαδιαμάντης' δημιουργεί τις επανεγγραφές ή οι επανεγγραφές τον κανόνα 'Παπαδιαμάντη'; Ποια είναι τα καλλιτεχνικά ζητούμενα και πώς οι καλλιτεχνικές μετουσιώσεις του παπαδιαμαντικού έργου αποκτούν αυθύπαρκτη αξία; Πότε δικαιούμαστε να μιλάμε για παραναγνώσεις; Ποιος ο απώτερος ρόλος των μεταγραφών στο πλαίσιο των διαπολιτισμικών σπουδών; Είναι τελικά τόσο ρευστά τα όρια μεταξύ πρωτοτύπου και μεταγραφής; Προέκυψαν συμπεράσματα και πολυεπίπεδοι προβληματισμοί, γεγονός που σημαίνει πως η ημερίδα συνέβαλε στο να γεννηθούν νέα επίπεδα προς διερεύνηση στο παπαδιαμαντικό σύμπαν. Ευχόμαστε αυτό να αποτελέσει εφαλτήριο για έρευνα και ενδελεχή μελέτη από νέους ερευνητές.

[Γιώργος Χαριτάτος – Δημήτρης Χείλαρης, Μεταπτυχιακοί Φοιτητές Ειδίκευσης ΝΕΣ]

Φεβρουάριος στο Πανεπιστήμιο

11/02/2016, στην Εστία του Πανεπιστημίου Πατρών η μουσική ομάδα της Εστίας του Πανεπιστημίου Πατρών διοργανώνει μουσική εκδήλωση με τα συγκροτήματα Rita Moss, Friends of Gods και Chronoboros. Ώρα έναρξης 21:00.

15/02/2017, στο ξενοδοχείο Patras Palace η επιτροπή Νοτιοδυτικής Ελλάδος της Ελληνικής Πνευμονολογικής Εταιρείας διοργανώνει ημερίδα με θέμα «**Προεγχειρητική εκτίμηση της λειτουργικής ικανότητας των πνευμόνων**». Ώρα έναρξης 19:30. Στο τέλος της ημερίδας θα κοπεί και η Πρωτοχρονιάτικη Πίτα της ΕΝΔΕ της ΕΠΕ.

15/02/2017, στη Διακίδειο Σχολή λαού Πατρών, η Μαγναύρα διοργανώνει εκδήλωση με θέμα «**Η Ελληνική Παροικία της Βενετίας: ιστορικός βίος, κοινωνικές, πολιτιστικές παράμετροι**». Ώρα έναρξης 19:30.

21-22/02/2017, στο Συνεδριακό και Πολιτιστικό Κέντρο του Πανεπιστημίου Πατρών το τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών διοργανώνει το 23ο φοιτητικό συνέδριο με θέμα «**Επισκευές και Ενισχύσεις κατασκευών 2017**».

Πανεπιστήμιο και προκλήσεις στον 21ο αιώνα

Το πανεπιστήμιο, ως ο κορυφαίος θεσμός παιδείας και εκπαίδευσης κατά τον 21ο αιώνα, ευρίσκεται ενώπιον ακραίων προκλήσεων, οι οποίες απειλούν την διατήρηση της καταστατικής θέσης του. Σε παγκόσμια κλίμακα, το πολιτικό σύστημα, τροφοδοτούμενο από τις «φιλοδοξίες» της αγοράς, επιχειρεί να προσαρμόσει κάθε αξία στην προοπτική της αποτελεσματικότητας. Σύμφωνα με το εν λόγω κριτήριο, το πανεπιστήμιο αντιμετωπίζεται εργαλειακά και όχι ως δύναμη για την metamorphωση του ατόμου και της κοινωνίας. Αντιμετωπίζεται ως πηγή για παραγωγή αρμοδιοτήτων και όχι για την δημιουργία πνευματικότητας. Με βάση αυτά τα δεδομένα ενός καλπάζοντος με ποσοτικά και μόνον κριτήρια καπιταλισμού, το πανεπιστήμιο καλείται να προβάλλει την γνώση και με κριτήρια βιωματικά, επικοινωνιακής τάξης, ηθικής ανακαίνισης του ανθρώπου. Επίσης, δεν πρέπει να διαλάθει της προσοχής η βαθμιαία αντικατάσταση του καθηγητή ως διδασκάλου από την διακίνηση της γνώσης μέσω προκεχωρημένων εξελίξεων της ηλεκτρονικής τεχνολογίας. Το διακύβευμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό αναφορικά με το πώς το πανεπιστήμιο υπηρετεί ό,τι χαρακτηρίζουμε ως προσωπική σχέση.

[Χρήστος Τερέζης, Καθηγητής Αρχαίας Ελληνικής και Βυζαντινής Φιλοσοφίας]

Ημερίδα 'Ιατρική και Παραδοξογραφία στον Αρχαίο Κόσμο'

Η έννοια του 'θαυμαστού' είναι κινητήριος μοχλός της αρχαίας ελληνικής επιστήμης. Το κάθε τι στη φύση που προξενεί θαυμασμό (π.χ. οι κεραυνοί ή το ότι ζώα όπως το χταπόδι μπορούν και αλλάζουν το χρώμα τους) γεννά επίσης και απορία ως προς το πώς και γιατί συμβαίνει, εκκινώντας έτσι μια διαδικασία προβληματισμού και έρευνας. Ταυτόχρονα όμως, 'το θαυμαστό' αποτελούσε κατά την αρχαιότητα και αυτοδύναμη κατηγορία γνώσης, η οποία περιέκλειε ο,τιδήποτε παραβίαζε κοινώς αποδεκτούς κανόνες της λογικής και του πιστευτού. Ως τέτοια, έδωσε άφθονη τροφή στην ακμαιότατη αρχαία λογοτεχνία των 'παραδόξων' (εντυπωσιακών, ή ανεξήγητων φαινομένων), το σωζόμενο corpus της οποίας αποκαλούμε σήμερα *παραδοξογραφία*.

Πόσο ευδιάκριτα ήταν τα όρια μεταξύ επιστήμης και παραδοξογραφίας στον αρχαίο κόσμο; Τι ρόλο παίζουν το παράδοξο και το θαυμαστό στη μέθοδο που επιλέγουν οι γιατροί και φυσικοί φιλόσοφοι της αρχαιότητας για να εκθέσουν τις αρχές της επιστήμης τους μέσα στα γραπτά τους; Αυτά ήταν κάποια από τα ερωτήματα που έθεσε η ημερίδα *Ιατρική και Παραδοξογραφία στον Αρχαίο Κόσμο (Medicine and Paradoxography in the Ancient World)*, με διοργανωτή τον Επίκουρο Καθηγητή του Τμήματος Φιλολογίας κ. Γιώργο Καζαντζίδη, η οποία πραγματοποιήθηκε τον περασμένο Δεκέμβριο (15.12.2016), στην Αίθουσα Εκδηλώσεων της Κεντρικής Βιβλιοθήκης του Πανεπιστημίου Πατρών.

Στην ημερίδα έλαβαν μέρος διακεκριμένοι νέοι ερευνητές της αρχαίας ελληνικής φιλολογίας καθώς και ιστορικοί της αρχαίας ιατρικής από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Οι πλούσιες σε πρωτογενές υλικό παρουσιάσεις διερεύνησαν την έννοια του παραδόξου στο ιστορικό έργο του Ηροδότου (Μαρία Γερολέμου, Πανεπιστήμιο Κύ-

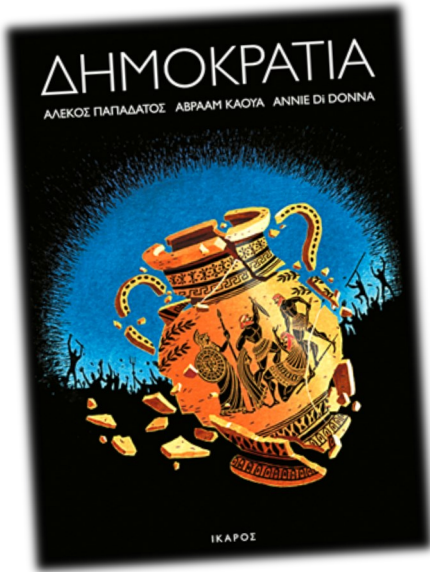

πρου), στα Ιπποκρατικά κείμενα (Chiara Thumiger, Πανεπιστήμιο Warwick), στην ελληνιστική ποίηση (Floris Overduin, Πανεπιστήμιο Nijmegen), στην συλλογή φυσικών και ιατρικών *Προβλημάτων* της αριστοτελικής παράδοσης (Κατερίνα Οικονομοπούλου, Πανεπιστήμιο Πατρών), στο αρχαίο ελληνικό επίγραμμα (Lucia Floridi, Πανεπιστήμιο Μιλάνου), καθώς και σε ιατρικά συγγράμματα του Γαληνού και του Αίλιου Αριστείδη (Alexia Petsalis-Diomidis, Πανεπιστήμιο Οξφόρδης, και Γεωργία Πετρίδου, Πανεπιστήμιο Liverpool, αντίστοιχα).

Όπως τόνισε στην εισαγωγική ομιλία του ο διοργανωτής κ. Γιώργος Καζαντζίδης, 'στόχος του συνεδρίου είναι να ανοίξει νέους δρόμους στην αντίληψή μας για τον πολύπλευρο διάλογο μεταξύ ιατρικής και παραδοξογραφίας στον αρχαίο κόσμο, και γενικότερα να επαναπροσδιορίσει το άκαμπτο μοντέλο σύμφωνα με το οποίο η κλασική φιλολογία τείνει πολλές φορές να χαράσσει τα όρια μεταξύ λογικής και παραλόγου στην αρχαία σκέψη.' Και πράγματι, η ημερίδα έδωσε αφορμή για έναν ιδιαίτερα γόνιμο διάλογο πάνω στην ίδια την έννοια και τα όρια αυτού που ονομάζουμε 'αρχαία επιστήμη', διάλογος ο οποίος περιμένουμε ότι θα έχει πλούσια συνέχεια.

[Κατερίνα Οικονομοπούλου, Τμ. Φιλολογίας]

Ο Λαθραναγνώστης

Δημοκρατία, Αλέκος Παπαδάτος, Αβράαμ Κάουα, Annie Di Donna, Εκδόσεις Ίκαρος, 2015

ISBN: 978-960-572-072-8

Ένας έφηβος αγγειογράφος, ο Λέανδρος, καλείται να τονώσει το ηθικό των συντρόφων του που αδυνατούν να ξεκουραστούν το προηγούμενο βράδυ από τη Μάχη του Μαραθώνα, λέγοντάς τους μια ιστορία. Η ιστορία αυτή είναι τα πρώτα βήματα της Δημοκρατίας όπως τα βίωσε ο Λέανδρος που, μετά από τη δολοφονία του πατέρα του, γνωρίζει τον Κλεισθένη και τον ακολουθεί μέχρι που αναλαμβάνει την εξουσία και συμβάλλει στη θεμελίωση της δημοκρατίας.

Οι συντελεστές που ανέλαβαν να εικονογραφήσουν το πασίγνωστο, πλέον, Logicomix σκέφτηκαν να διηγηθούν μέσω της τέχνης του κόμικ μία από τις σπουδαιότερες ιστορίες του ανθρώπου. Ο συνδυασμός, δε, της μυθοπλασίας και του σεβασμού στις ιστορικές πηγές δικαιώνει κάθε αναγνώστη ανεξάρτητα από ηλικία και γνώσεις.

Η περίφημη ρήση του Τσόρτσιλ, ότι η δημοκρατία είναι η χειρότερη μορφή διακυβέρνησης εκτός από όλες αυτές τις μορφές που έχουν δοκιμαστεί από καιρού εις καιρόν ζωντανεύει μπροστά στα μάτια του αναγνώστη. Η εδραίωση της δημοκρατίας συμβαίνει μέσα από αιματηρές ανατροπές τυράννων, λαϊκές εξεγέρσεις, εξορίες, αποτυχίες, αμαρτία και οδύνη και φυσικά τον πόλεμο απέναντι στους Πέρσες.

Ο Λαθραναγνώστης εύχεται σε όλους μια καλή και παραγωγική χρονιά, με την ελπίδα ότι η σύγχρονη κοινωνία θα καταφέρει να ευημερεί μέσα από τους δημοκρατικούς θεσμούς και όχι μέσα από τη βία και το αίμα.

[Πολυχρόνης Μπακόμητρος]

Το τελευταίο βιβλίο του ιδιότυπου συγγραφέα Αργύρη Χιόνη (1943-2011) κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «Κίχλη» με τίτλο 'Έχων σώας τα φρένας και άλλες τρελές ιστορίες' (2016). Στο βιβλίο περιλαμβάνονται εννέα αφηγήματα, που βρέθηκαν στο αρχείο του συγγραφέα και αξιοποιήθηκαν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο από τη νεοελληνίστρια και εκδότρια, φίλη του ποιητή, Γιώτα Κριστέλη.

Η παιγνιώδης διαχείριση του σκοτεινού βάθους.

'Έχων σώας τα φρένας και άλλες τρελές ιστορίες, Κίχλη, 2016.

Ο πολύπλευρος και πολύγλωσσος συγγραφέας είχε αποσυρθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση όπου εργαζόταν ως μεταφραστής, το 1992, στο Θροφαρί Κορινθίας, όπου έζησε ως το τέλος της ζωής του, με τα κατοικίδια του, καλλιεργώντας τη γη του και τη λογοτεχνία. Το έργο του διακρίνεται για την παιγνιώδη διαχείριση του σκοτεινού βάθους της ανθρώπινης ύπαρξης. Στα αφηγήματά του συχνά πρωταγωνιστούν τα τετράποδα με τα οποία συζητεί, στα οποία συγκαταλέγονται και όσα έπιπλά του υπάγονται στη συνθήκη «τετράποδα». Η ανταπόκριση ανάμεσα στον ποιητή και τα πράγματα είναι ανάλογη της ανταπόκρισης ανάμεσα στη φύση και την ψυχή του ποιητή και βασίζεται στη μυστική τους ταύτιση, στη «συμπάθεια», έτσι όπως την όρισε ο γερμανικός ρομαντισμός, σύμφωνα με την οποία όλα τα πράγματα και όντα, φυσικά και πνευματικά, βρίσκονται σε μίαν αρχέγονη, μυθική παγκόσμια επικοινωνία μεταξύ τους—αλλά και με τις λέξεις, τα σημεία και τις εικόνες που τα εκφράζουν μέσω μιας αρχέγονης, μυθικής παγκόσμιας γλώσσας.

Ο θάνατος, η εξουσία, η φθορά, η ερωτική επιθυμία είναι κάποια από τα θέματα των αφηγημάτων του, ενώ ο τίτλος επισφραγίζει τη δεινότητα του συγγραφέα να χειρίζεται το παράδοξο και άλλες εκδοχές ειρωνείας. Το νήμα που συνδέει τις αφηγήσεις αυτές μεταξύ τους είναι «το παράλογο της ύπαρξης και η ασάφεια των ορίων μεταξύ τρέλας και λογικής», όπως το όρισε ο Χιόνης που είχε κατακτήσει από πολύ νωρίς τη σοφία της απλότητας, αξεχώριστα στον βίο και την τέχνη.

[Κατερίνα Κωστίου, Τμ. Φιλολογίας]

Ομιλία του Γιώργου Πρεβελάκη 'Γεωπολιτική της μνήμης και της αμνησίας'

Την Τρίτη 17 Ιανουαρίου 2017, στο Σχεδιαστήριο 5 του Τμήματος Αρχιτεκτόνων, δόθηκε διάλεξη του Γιώργου Πρεβελάκη, καθηγητή Γεωπολιτικής στη Σορβόνη, με θέμα: 'Γεωπολιτική της μνήμης και της αμνησίας: Η νεωτερικότητα στην πολιτική και την αρχιτεκτονική'. Η διάλεξη του Γιώργου Πρεβελάκη, ο οποίος έχει σπουδάσει Αρχιτεκτονική Χωροταξία και Γεωγραφία και έχει πλούσιο επιστημονικό έργο στη Γεωπολιτική και την Πολιτισμική Γεωγραφία, κράτησε αμείωτο το ενδιαφέρον του ακροατηρίου ως αργά το βράδυ. Ο ομιλητής πρόσφατα κυκλοφόρησε το βιβλίο του με τίτλο *Ποιοι είμαστε. Γεωπολιτική της ελληνικής ταυτότητας* (Κέρκυρα, Econομία, 2016), ενώ φιλοξενήθηκε στο Πανεπιστήμιό μας στη διάρκεια του χειμερινού εξαμήνου 2016-17, διδάσκοντας σεμινάριο στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα 'Αρχιτεκτονική και Αστικός Σχεδιασμός'. Η αμνησία του οθωμανικού και βυζαντινού παρελθόντος μας στην νεότερη Ελλάδα, κατά τον ομιλητή, επιβλήθηκε από τους ιδεολογικούς διαμορφωτές της νεότερης Ελλάδας και αποτυπώθηκε στον νεοκλασικισμό ως κυρίαρχο ρεύμα. Αυτή η αμνησία επιχειρήσε να μας στερήσει προ-νεωτερικά στοιχεία της ταυτότητας μας, στοιχεία που ήταν μεν μειονέκτημα στην νεωτερική

εποχή, αλλά που, όπως περιέγραψε ο ομιλητής, στο μέλλον μπορούν να γίνουν πλεονέκτημα, καθώς εισερχόμαστε σε μια νέα εποχή όπου τα νεωτερικά κράτη κλονίζονται από την παγκοσμιοποίηση και τις νέες τεχνολογίες.

La La Land

Μετά το εντυπωσιακό σκηνοθετικό του ντεμπούτο με το *Whiplash*, ο Damien Chazelle αποδεικνύει με την δεύτερη του ταινία, *La La Land*, πως είναι ένα όνομα που θα μας απασχολήσει πολύ. Η ιστορία, την οποία υπογράφει ο ίδιος, ασχολείται με το ρομάντζο που αναπτύσσεται ανάμεσα σε μια ταλαντούχα ηθοποιό που παλεύει να βρει δουλειά στο χώρο και έναν απογοητευμένο πιανίστα της τζαζ, ο οποίος αναγκάζεται να παίζει μουσική που δεν θέλει για να βγάλει τα προς το ζην. Και οι δυο τους έχουν μεγάλα όνειρα, αλλά όταν ερωτευτούν θα πρέπει να αποφασίσουν τι αξίζει να επιδιώξουν και τι να αφήσουν πίσω. Η ιστορία μπορεί να είναι γνώριμη αλλά όλη η μαγεία βρίσκεται στην εκτέλεσή της.

Η ταινία ξεκινά θυμίζοντας τα μιούζικαλ της χρυσής γενιάς του Χόλυγουντ. Το ονειρικό φωτισμένο Los Angeles, τα γεμάτα ενέργεια μουσικά νούμερα και τα υπέροχα τραγούδια του John Hurwitz επιτυγχάνουν την αναβίωση της συναισθηματικής αφέλειας και απλότητας των κλασικών μιούζικαλ. Προς τη μέση της ταινίας όμως, η δομή του τυπικού μιούζικαλ εγκαταλείπεται και δίνει τη θέση της σε ένα δράμα σχέσης για τα διλήμματα που δημιουργούν τα όνειρα και τις θυσίες που αυτά απαιτούν. Έτσι η ταινία μετατρέπεται από φόρο

τιμής στα μιούζικαλ του Fred Astaire σε φόρο τιμής σε όλους τους ονειροπόλους. Αυτή η αλλαγή ταιριάζει θεματικά στην ταινία, πράγμα το οποίο υπογραμμίζεται και από την άσπρη τελική σκηνή. Τίποτα από αυτά όμως δεν θα δούλευε τόσο καλά χωρίς τους πρωταγωνιστές.

Είναι η τρίτη φορά ο Ryan Gosling και η Emma Stone παίζουν το ζευγάρι, και αυτό φαίνεται από την εξαιρετική τους χημεία. Και οι δύο έχουν πολύ προσγειωμένες ερμηνείες, γεμάτες χαρισματικότητα και ενδιαφέρουσες αποχρώσεις. Παρότι η επιλογή τους για ρόλους μιούζικαλ ήταν ρίσκο, καθώς δεν τραγουδούν τέλεια, απέδωσε γιατί έκανε τους χαρακτήρες τους πιο αληθινούς. Αυτοί οι παράγοντες κάνουν τη σχέση των δύο χαρακτήρων πιο πιστευτή και βοηθούν το κοινό να αναπτύξει μια δυνατή σύνδεση μαζί τους. Φυσικά βοηθάει και το ότι το σενάριο του Chazelle φρόντισε να μείνει μακριά από κοινοτυπίες και κλισέ διαλόγους.

Ειλικρινά πιστεύω πως το *La La Land* είναι μια σχεδόν αφεγάδιαστη ταινία. Όλα λειτουργούν τέλεια, η μουσική είναι υπέροχη, το Los Angeles μαγευτικό, οι δύο πρωταγωνιστές μας ιδανικοί και ο Damien Chazelle κυρίαρχος της τέχνης του. Πάνω απ' όλα όμως το *La La Land* είναι μια ταινία με καρδιά, μια ταινία με σκοπό να δώσει ελπίδα και να εμπνεύσει, πράγμα απαραίτητο σε τέτοιες εποχές. Αν δεν προλάβετε να την δείτε, σας την προτείνω χωρίς δεύτερη σκέψη.

[Ορέστης Αμπελικιώτης, Τμ. Μηχανικών Υπολογιστών & Πληροφορικής]

Άκου την Μαρία Παπαγεωργίου σε 10

Ερωτήσεις όπως τις επέλεξε η Χριστίνα Κυριακοπούλου, παραγωγός του UP fm, του σταθμού του Πανεπιστημίου Πατρών...

Η καλύτερη συμβουλή που σου έχουν δώσει;

Ότι όλα θα γίνουν στην ώρα τους, να μη βιάζομαι.

Μια σκέψη σου, όταν νιώθεις ότι όλα θα πάνε στραβά;

Σκέφτομαι τους δικούς μου ανθρώπους, την οικογένεια μου.

Τι πετάς από την καθημερινότητά σου;

Πλέον πετάω ο,τι δεν μπορεί να συμβαδίσει με τη λογική και το συναίσθημα μου.

Ένας μήνας του χρόνου που έρχεται και δεν θες να φύγει;

Ο Ιούνιος... είναι καλοκαίρι, είναι τα γενέθλιά μου, τελειώνουν τα σχολεία, από μικρό παιδί ήταν ο Ιούνιος!

Τι σε θυμώνει;

Η έλλειψη ευγένειας.

Τι σε κάνει να είσαι χαρούμενη;

Όταν είμαι ελεύθερη και μπορώ να κάνω ό,τι θέλω με τους φίλους μου και τον σύντροφό μου.

Φίλοι, οικογένεια ή αυτά τα δύο δεν τα διαχωρίζεις;

Δεν τους διαχωρίζω, όταν μιλάμε για εκείνους τους φίλους που για να γίνουν οικογένεια έχουν περάσει από μία τριβή, από δοκιμασίες και από κάποια άλλα στάδια. Αυτοί οι φίλοι είναι η επίκτητη οικογένεια, όχι η βιολογική.

Αγαπημένος προορισμός;

Η πατρίδα μου, στα Γρεβενά, στην οικογένειά μου, στο πατρικό μου σπίτι.

Η πιο γλυκιά «πατρίδα» είναι...

Το πρωινό ξύπνημα με τον έρωτά σου στο κρεβάτι.

Αυθόρμητα, το πιο τρελό σου όνειρο;

Να κάνουμε μια κοινή συναυλία με την Tori Amos.

Τον περασμένο Ιούνιο η Μαρία Παπαγεωργίου κυκλοφόρησε τη νέα δισκογραφική της δουλειά με τίτλο «Μνήμη», με τη σφραγίδα της Feelgood Records.

Σαν σήμερα

ο Καθηγητής κ. Μητακίδης Γεώργιος

Το 2002, απονεμήθηκε στον Καθηγητή του Πανεπιστημίου Πατρών κ. Γεώργιο Μητακίδη το Ευρωπαϊκό Βραβείο τηλεπικοινωνιών Salva I Campillo, για την προσφορά του στη διάδοση των νέων τεχνολογιών πληροφορίας και επικοινωνιών στην Ευρώπη. Η τελετή απονομής πραγματοποιήθηκε στις 6 Φεβρουαρίου στη Βαρκελώνη

Ο Καθηγητής κ. Βερούκιος Ξενοφών

φωση βιοαιθανόλης, με χρήση κυψελίδων καυσίμου και με μηδενική εκπομπή ρύπων». Η εφεύρεση αφορούσε διεργασία παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας με μηδενική εκπομπή ρύπων. Η εφεύρεση μπορεί να εφαρμοστεί για την ηλεκτροδότηση νησιών και απομακρυσμένων περιοχών, για την ηλεκτροδότηση και ταυτόχρονη παροχή θερμότητας/ ψύξης σε μεγάλες μονάδες και για την ηλεκτροκίνηση αυτοκινήτων

Η Αμερικανική Ένωση Μηχανολόγων Μηχανικών (ASME) το 2002 απένειμε Τιμητική Διάκριση στον Καθηγητή κ. Σπήλιο Φασόη για την ευδόκιμο υπηρεσία του ως συνεκδόκτης του έγκριτου επιστημονικού περιοδικού «Δυναμικά συστήματα, μετρήσεις και έλεγχος», κατά την τριετία 1995-1998

[Δέσποινα Σκέντζου]

ο Καθηγητής κ. Φασόης Σπήλιος

Στις 8 Φεβρουαρίου 2002, βραβεύτηκε ο Καθηγητής του τμήματος Χημικών Μηχανικών κ. Ξενοφώντας Βερούκιος, από τον Οργανισμό Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας (ΟΒΙ), για την εφεύρεσή του με τίτλο «Διεργασία παραγωγής υδρογόνου και ηλεκτρικής ενέργειας από αναμόρ-

Μικρές ειδήσεις

Ένα νέο δρομολόγιο για το Αστικό ΚΤΕΛ Πατρών ήρθε να προστεθεί (από τις 23/1/17) στα ήδη υπάρχοντα, με πρωτοβουλία του Επιστημονικού Πάρκου Πατρών. Συγκεκριμένα, η διαδρομή Νοσοκομείο Ρίου – ΙΤΕ/ΙΕΧΜΗ – Επιστημονικό Πάρκο Πατρών – ΙΤΥ – Νοσοκομείο Ρίου θα πραγματοποιείται καθημερινά στις 9:00 π.μ. και 5:00 μ.μ. (εκτός Σαββάτου και Κυριακής), εξυπηρετώντας αρκετούς φοιτητές, καθηγητές και εργαζόμενους στα ιδρύματα αυτά, αλλά και το κοινό. Το νέο λεωφορείο θα είναι διακριτό, αφού θα φέρει την αφίσα με τα δρομολόγια, ενώ οι επιβαίνοντες θα μπορούν να επιβιβαστούν με το ίδιο εισιτήριο, όταν γίνεται μετεπιβίβαση από άλλο λεωφορείο του Αστικού ΚΤΕΛ. Σε αντίθετη περίπτωση, θα πρέπει να επικυρώσουν κανονικά εισιτήριο (κανονικό 1.20€, φοιτητικό 0.60€).

100+ είναι οι επίτιμοι διδάκτορες που έχουν αναγορευτεί από το Πανεπιστήμιο μας τα τελευταία 30 χρόνια. Το Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων τους κατέγραψε και η Βιβλιοθήκη τους ανήρτησε στην ψηφιακή συλλογή Διογένεια. Ανάμεσα τους Αρχιεπίσκοποι, Πρόεδροι Δημοκρατίας, Πρωθυπουργοί αλλά και άνθρωποι που έχουν διακριθεί για τους αγώνες τους και την προσφορά τους. Θα τους βρείτε στη διεύθυνση: <http://diogeneia.lis.upatras.gr/honorary-professors>.

Οι υπεύθυνοι έκδοσης του @Up Νίκος Αβούρης, Κατερίνα Κωστήου και Δώρα Μονιούδη-Γαβαλά, κόβουν την Πρωτοχρονιάτικη πίτα μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της συντακτικής ομάδας του περιοδικού.

Η συντακτική ομάδα του @Up γιόρτασε τον περασμένο Ιανουάριο το νέο χρόνο, κόβοντας την Πρωτοχρονιάτικη πίτα της. Το περιοδικό μας 'έκλεισε' αισίως τα 30 τεύχη του, και ευχηθήκαμε όλοι να τα εκατοστήσει! Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συντελεστές και αρθρογράφους μας, οι οποίοι με τον ενθουσιασμό και την αφοσίωσή τους συμβάλλουν καίρια σε όλες τις φάσεις συλλογής υλικού, συγγραφής άρθρων, φιλολογικής και καλλιτεχνικής επιμέλειας, αλλά και δημοσίευσης των τευχών του @Up κάθε μήνα. Ευχόμαστε σε όλους ένα ευτυχισμένο και δημιουργικό 2017!

Εδώ και δύο μήνες περίπου, μερικά νέα γκράφιτι κοσμούν το κεντρικό και το νέο κτήριο του Τμήματος Χημικών Μηχανικών Πάτρας. Αξίζει να σημειωθεί ότι πριν ζωγραφιστούν τα όμορφα αυτά γκράφιτι, ήταν σύνηθες φαινόμενο οι τοίχοι αυτοί να βανδαλίζονται από εξωφοιτητικούς παράγοντες. Τώρα όμως που με πρωτοβουλία φοιτητών και Τμήματος πραγματοποιήθηκε αυτό το έργο, φαίνεται όλοι να το έχουν αγκαλιάσει.

Φωτογραφίες από την Bonelli Arte

Το Πανεπιστήμιο μας ρωτήθηκε από το Υπουργείο πόσους φοιτητές μπορεί να δεχτεί του χρόνου. Τα Τμήματα έκαναν καταγραφή των δυνατοτήτων τους και τελικά απαντήσαμε ότι μόνο 2.000 νέους φοιτητές μπορούμε να εκπαιδεύσουμε. Δεν υπάρχουν επαρκείς πιστώσεις, δεν υπάρχουν αρκετοί καθηγητές, δεν υπάρχουν εργαστήρια για περισσότερους, όπως ανέφερε σχετικά η Πρύτανης προς τον τύπο. Το Υπουργείο, όμως, όπως και τις προηγούμενες χρονιές αναμένεται να στείλει στο Πανεπιστήμιό μας μερικές χιλιάδες περισσότερους, αδιαφορώντας τελικά για την ποιότητα της εκπαίδευσης που συνεχώς υποβαθμίζεται.

Οι τελευταίες σύνοδοι των Πρυτάνεων έχουν ασχοληθεί ιδιαίτερα με το θέμα των αλλαγών του θεσμικού πλαισίου των Ειδικών Λογαριασμών Έρευνας. Οι νέες διατάξεις κάνουν τους ΕΛΚΕ ιδιαίτερα δυσλειτουργικούς, στερώντας έτσι τα ιδρύματα από ένα σημαντικό εργαλείο ανάπτυξής τους.

ISSN 2241-8172

9 772241 817006 >